

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

الرَّحْمَنُ (1)

خداوند مهربان. (1)

عَلَّمَ الْقُرْآنَ (2)

آموخت قرآن را. (2)

خَلَقَ الْإِنْسَانَ (3)

آفرید آدمی را. (3)

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ (4)

آموختش سخن گفتن. (4)

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ (5)

آفتاب و مهتاب به حساب مقرر میروند. (5)

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ (6)

و ستاره (ها) و درخت (ها) سجده می کنند. (6)

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ (7)

و آسمان را بلند ساخت آن را و بر قرار ساخت ترازو را. (7)

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ (8)

آنکه نکنید تجاوز از حد در ترازو. (8)

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ (9)

و راست سنجید وزن را به انصاف و نقصان نکنید ترازو را. (9)

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ (10)

و زمین را گسترده برای مخلوقات و آدمیان. (10)

فِيهَا فَكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ (11)

در آن زمین میوه است و درختان خرما است صاحب غلاف ها. (11)

وَ الْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ (12)

و (در آن زمین) دانه است دارنده قشر بیرونی و گل خوشبو است. (12)

فَبَأَىءَ الْآءِ رَبُّكُمْ أَتَكْذِبَانِ (13)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (13)

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ (14)

آفرید آدمی را از سفالی مانند اشیائی برای گلدان ها. (14)

وَ خَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ (15)

و آفرید جن را از شعله بدون دود از آتش. (15)

فَبَأَىءَ الْآءِ رَبُّكُمْ أَتَكْذِبَانِ (16)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (16)

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَ رَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ (17)

پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب. (17)

فَبَأَىءَ الْآءِ رَبُّكُمْ أَتَكْذِبَانِ (18)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (18)

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ (19)

گذاشت دو دریا را تا به هم جمع شوند. (19)

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ (20)

میان این دو حجابیست که یکی بر دیگری تعدی نمی کنند. (20)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (21)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (21)

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَ الْمَرْجَانُ (22)

بیرون می آید از این دو دریا مروارید و مرجان. (22)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (23)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (23)

وَ لَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ (24)

و خدا را است کشتی های روان شونده بر افراشته در دریا مانند کوه ها. (24)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (25)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (25)

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ (26)

هر کس بر آن (زمین) نابود شود. (26)

وَ يَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ (27)

و باقی ماند روی (ذات) پروردگار تو صاحب بزرگی و عظمت و ارجمندی. (27)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (28)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (28)

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ ۚ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ (29)

می خواهد از خدا هر که در آسمانها و زمین است. هر روزی او (خدا) است در حالتی.

(یعنی او پیوسته اندر کار کاری است.) (29)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (30)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (30)

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ (31)

از همه فارغ شده متوجه شویم برای شما ای جن و انس! (31)

فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (32)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمريد؟ (32)

يَمَعَشِرَ الْجِنَّ وَ الْإِنْسِ إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ فَانْفُذُوا، لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ (33)

ای گروه جن و انس اگر می توانید آنکه بیرون روید از کناره های آسمانها و زمین پس بیرون روید. نمی توانید بیرون روید مگر به قوتی (و آن قوت کجا است). (33)

فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (34)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمريد؟ (34)

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاطِطٌ مِّنْ نَّارٍ وَ نُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ (35)

فرستاده می شود بر شما شعله از آتش و دود نیز، پس مقابله نمی توانید. (35)

فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (36)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمريد؟

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ (37)

پس چون بشگافد آسمان پس شود مثل گل سرخ مانند رنگ روغنی سرخ. (37)

فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (38)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمريد؟ (38)

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَ لَا جَانٌّ (39)

پس آن روز سوال کرده نمی شود از گناه خود هیچ آدمی و نه جنی. (39)

فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (40)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (40)

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَ الْأَقْدَامِ (41)

شناخته می شوند گنهگاران به قیافه هایشان پس گرفته می شوند به موی پیشانی ها و به پای ها. (41)

فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (42)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (42)

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ الْمُجْرِمُونَ (43)

این است آن دوزخ که دروغ می شمردند گنهگاران. (43)

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَ بَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ (44)

می گردند دورا دور میان آن و میان آبی گرمی جوشانده ئی. (44)

فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (45)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (45)

وَ لِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ (46)

و برای کسی را که ترسیده است از ایستادن به حضور پروردگار خویش دو بوستان است. (46)

فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (47)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (47)

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ (48)

(دو بوستان) دارای شاخه های بسیار. (48)

فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (49)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (49)

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ (50)

در آن دو بوستان دو چشمه میروند. (50)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (51)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (51)

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ (52)

در آن دو بوستان از هر میوه دو قسم اند. (52)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (53)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (53)

مُتَّكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَ جَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ (54)

تکیه زده گان بر کوچ هائیکه استر آنها از حریر ضخیم آراسته شده است. و میوه آن دو

بوستان نزدیک است. (54)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (55)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (55)

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ إِنَّسٌ قَبْلَهُمْ وَ لَا جَانٌّ (56)

در آنها (حوران) فرواندازنده چشم اند، تماس نکرده است با آنها هیچ آدمی پیش از ایشان و

نه هیچ جنی. (56)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (57)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (57)

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَ الْمَرْجَانُ (58)

مثل آنکه آنها (حوران) یاقوت و مرجان اند. (58)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (59)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (59)

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ (60)

آیا است پاداش نیکو کاری مگر نیکو کاری؟ (60)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (61)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (61)

وَ مِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ (62)

و غیر از این دو بوستان، دو بوستان دیگر اند. (62)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (63)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (63)

مُدْهَامَّتَانِ (64)

دو بوستان سبز تاریک اند. (64)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (65)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (65)

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ (66)

در آن دو بوستان دو چشمه به شدت فواران اند. (66)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (67)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (67)

فِيهِمَا فَآكِهَةٌ وَ نَخْلٌ وَ رُمَّانٌ (68)

در آن دو بوستان میوه و درختان خرما و انار اند. (68)

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (69)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (69)

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ (70)

در آنها بهترین زیبایی ها اند. (70)

فَبَأَىءَ الْآءِ رَبُّكُمْ تَكْذِبَانَ (71)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (71)

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ (72)

حوران نگاهداشته شده در خیمه ها. (72)

فَبَأَىءَ الْآءِ رَبُّكُمْ تَكْذِبَانَ (73)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (73)

لَمْ يَطْمِئْنُوهُمْ إِنَّهُمْ قَبْلَهُمْ وَ لَا جَانٌ (74)

تماس نکرده است با آنها هیچ آدمی پیش از ایشان و نه هیچ جنی. (74)

فَبَأَىءَ الْآءِ رَبُّكُمْ تَكْذِبَانَ (75)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (75)

مُتَّكِنِينَ عَلَى رُفْرَفٍ خُضْرٍ وَ عَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ (76)

تکیه زده گان بر بالشهای سبز و بساط های نهایت زیبا. (76)

فَبَأَىءَ الْآءِ رَبُّكُمْ تَكْذِبَانَ (77)

پس کدام یک از نعمت های پروردگار خویش را دروغ می شمردید؟ (77)

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ (78)

با برکت است نام پروردگار تو صاحب بزرگی و عظمت و ارجمندی. (78)